

3. neděle velikonoční B

Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se. (Lk 24,39)

První čtení

Skutky apoštolů 3,13-15.17-19

Petr promluvil k lidu: "Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. obraťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny."

Druhé čtení

1 Jan 2,1-5a

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za (hříchy) celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: "Znám ho", ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Evangelium

Lukáš 24,35-48

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám!" Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: "Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně." A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: "Máte tady něco k jídlu?" Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: "To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno,

co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech." Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: "Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky. Hle – já vám pošlu toho, koho slíbil můj Otec. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti."

K zamyšlení

"Jsou tři cesty poznání: nejjvznešenější cesta je uvažování, nejpohodlnější cesta je napodobování a nejtěžší cesta je zkušenost." (Laoč) Následovníci Krista se vydávají na cestu zkušenosti, neboť je spjata s cestou kříže Krista. Kříží bychom se nejraději vyhnuli, zvláště tam, kde na otázku utrpení neexistuje skutečná odpověď. Přesto vzkříšení bez kříže není v životě možné – také tehdy, když nás naše vnitřní i vnější hlasy šálí. Kdo je v životě připraven zvládnout mnohé malé i velké zkušenosti odumření, je schopen tuto pravdu potvrdit.

Pro nás křesťany a křesťanky existuje zkušenost a víra, že Bůh se vydal solidárně pro trpící a ujařmené lidstvo až na smrt a vstal z mrtvých. Evangelium o tom jasně hovoří: "pohleďte na mé ruce a na mé nohy: jsem to já." Zmrtvýchvstalý Ježíš zůstává ukřižovaným a není to jen jakýsi duch, kterého si učedníci vymýšlejí. Pouze žije v jiné dimenzi skutečnosti, ale je přítomen pro své učedníky jako ten samý, žijoucí. Společná hostina podtrhuje ještě další aspekt identity: On, který se zjevil, je ten samý, který zasedl s učedníky k poslední večeři. To odkazuje na to, že zmrtvýchvstalý Kristus stejně tak jako před tím je živ tam, kde Jeho učedníci a učednice slaví společnou hostinu (eucharistii!).

Lukáš popisuje učedníky jako vyděšené a ohromené. To je činí hodnověrnými. Velikonoční poselství si nevymysleli. Teprve setkání s Ježíšem udělalo z těchto přestrašených, zbabělých a nevýznamných lidí hodnověrné svědky, kteří jsou schopni rozšířit Ježíšovu radostnou zvěst do celého světa a jsou schopni přitáhnout nespočet lidí, aby ve svých životech zakusili setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem.

Ve světle zmrtvýchvstání se vysvětluje minulost, vyjevuje se budoucnost. Co to vše pro nás, jako pro věřící znamená? Stejně jako první křesťané/křesťanky jsme i my dnes pozváni se rozhodnout pro Boha, který se skrze zmrtvýchvstání Ježíše prokázal definitivně jako Bůh, který chce život a ne smrt. Bůh chce společně s námi rozvíjet lidské dějiny, to znamená, že jeho odpověď je vždy osobní odpovědí na každý osobní krok našeho života. Přesto jsou tyto dějiny lásky Boží s každým/každou z nás – z lidského hlediska – ne vždy jen pozitivní. Důsledky: kdo se rozhodne pro Boha a tím pro život a vykoupení, musí počítat s konfliktem vnitřních i vnějších zájmů a sil. Když toto zažijeme, zažijeme utrpení, ještě navíc utrpení, které nemůžeme ovlivnit. Stejně ale jako apoštolové, můžeme vždy důvěřovat Božímu příslibu: Bůh života a svobody nedovolí, aby utrpení a smrt měly poslední slovo.

Každý/každá z nás chce žít smysluplně. Když se nám podaří učinit zmrtvýchvstalého Ježáše středem našeho života a budeme z toho žít, nemůže nás definitivně nic zastrašit a usmrtit. Znamená to ale, že nejen náš celý život bude naplněn nadějí a osvobozen, ale že budeme schopni tuto naději a osvobození předat ostatním lidem. Bůh chce – v životě každého v malém a v životě Církve ve velkém – být s námi na cestě, chce jako milující životní partner s námi vše vytvářet; a tyto dějiny života a lásky s Bohem jsou dějinami velikonoce.